

РЕШЕНИЕ

№ 41374

гр. София, 10.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 12.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8589** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на И. Д. Р., чрез адв. В. С., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 5, срещу Решение №513005 – 139/03. 07. 2025 г. на директора на СДВР, с което е отказано заличаване на личните данни на жалбоподателя, обработвани във вр. със ЗМ 262/02.09.2015 г. по описа на 04 сектор „Наркотици“ при отдел „Противодействие на криминалната престъпност“ – СДВР за извършено деяние по чл. 354а, ал. 1 от НК и присъединеното към него ЗМ 65/25.02.2016 г. по описа на 04 сектор „Наркотици“ при отдел „Противодействие на криминалната престъпност“ – СДВР за деяние по чл. 354в от НК, както и наказателно производство – „споразумение на налагане на условно наказание“ с протоколно определение на СГС, НО, 6 състав по НОХД № 1949/2016 г.

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, алтернативно се иска обявяването му за нищожно поради неспазена форма. По същество се излагат доводи за неправилно приложение на материалния закон, на Директива (ЕС) 2016/680 на ЕП и на Съвета от 27 април 2016 г., както и противоречие с решение на СЕС по С -118/2022. Правят се възражения, че не са взети под внимание съществени факти и обстоятелства като настъпилата пълна реабилитация, липсата на данни за извършени противообществени прояви след осъждането, липсата на извършвани проверки и образувани досъдебни производства, като цяло липса на данни, които изискват запазване на полицейската регистрация по чл. 67 от ЗМВР и обработване на личните данни на жалбоподателя във връзка с тази полицейска регистрация. Също така не са взети предвид факти и обстоятелства като семейно положение и трудова заетост, които се свързват с личността на заявителя и с неговото отношение към правния ред. Иска се отмяна на

решението и връщане на преписката на административния орган с указания за заличаване на личните данни и полицейската регистрация. Представени са писмени бележки. Направено е искане за присъждане на разноски по списък.

Ответникът – директорът на СДВР, чрез юрисконсулт С., прави искане за постановяване на съдебен акт, с който да бъде потвърдено решението като правилно и законосъобразно, издадено от компетентен орган. Представени са писмени бележки. Направено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по молба вх. № 513005 – 117/22.05.2025 г., подадена от И. Д. Р. до директора на СДВР. Молбата е за издаване на писмена заповед на основание чл. 68, ал. 6 от ЗМВР във вр. с чл. 85 о следващите от НК, с която да се заличат за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане, като се свалят от отчет всички лични данни на заявителя от информационните системи на МВР, поради пълна реабилитация.

Към молбата са приложени удостоверения от ПРБ и НСЛС, от СГП и свидетелство за съдимост от СРС, видно от които, срещу И. Д. Р. няма обвинения по неприключили наказателни производства, лицето е неосъждано, няма подадени заявителски материали срещу него.

Извършена е проверка в АИФ на МВР, при която е установено, че са въведени следните личните данни за И. Д. Р.:

1. Извършител по ЗМ 262/02.09.2015 г. по описа на 04 сектор „Наркотици“ при отдел „Противодействие на криминалната престъпност“ - СДВР за извършено деяние по чл. 354а, ал. 1 от НК.

2. Извършител по ЗМ 65/25.02.2016 г. по описа на 04 сектор „Наркотици“ при отдел „Противодействие на криминалната престъпност“ - СДВР за деяние по чл. 354в от НК, което е присъединено към ЗМ 262/2015 г. по описа на 04 сектор „Наркотици“ при отдел „Противодействие на криминалната престъпност“ - СДВР.

3. Н.. производство по НОХД № 1949/2016 г. На И. Д. Р. е повдигнато обвинение за извършени престъпления по глава единадесета, раздел III от НК, а именно чл. 354а, ал. 1 и чл. 354в, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК с обвинителен акт по прокурорска преписка № 14464/2015 г. по описа на СГП. Обвинението е за престъпление, за което се предвижда наказание „Лишаване от свобода“ от две до осем години и наказание „Лишаване от свобода“ от две до пет години. С протоколно определение на Софийски градски съд, НО, 6 състав по НОХД № 1949/2016 г., Р. е признат за виновен в това, че на 31.08.2015 г. в [населено място], [улица] апартамент на етаж 3 без надлежно разрешение съгласно ЗКНВП в съучастие с В.К.В., държал с цел разпространение високорискови наркотични вещества - коноп с общо нетно тегло 896,18 грама на обща стойност 5377,08 лева, подлежащи на контрол съгласно Приложение № 1, към чл. 3, т. 1, Списък № 1 -

„растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредният ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманитарната и ветеринарната медицина“ от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, приета с ПМС №293/27.10.2011 г., във връзка е чл. 3, ал. 2 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите (ЗКНВП) - престъпление по 354в и чл.354а, ал. 1 от НК, за което се предвижда наказание „Лишаване от свобода“ от две до осем години и наказание „Лишаване от свобода“ от две до пет години. На И. Р. е наложено едно общо наказание, а именно „Лишаване от свобода“ за срок от три години по споразумение, което изтърпяване на основание чл. 66, ал. 1 от НК се отлага за срок от пет години и „Глоба“ в размер на 10 000 лв. Протоколното определение е влязло в законна сила на 27.04.2016 г.

Р. е реабилитиран на основание чл. 86, ал. 1, т. 1 и т. 3 вр. чл. 82, ал. 1, т.5 на 04.03.2022 г.

На лицето е извършена полицейска регистрация по чл. 68 от ЗМВР с №5172/01.09.2015 г. по описа на СДВР. Производството по снемане на полицейската регистрация е напълно различно и отделно производство от това по заличаване на личните данни, обработвани от МВР. Въпреки, че заявителят е поискал в една молба както снемане на полицейската регистрация, така и заличаване на личните данни от информационните масиви на МВР, производствата са отделни и различни, компетентните органи са различни и актовете, които се издават са различни.

Директорът на СДВР, след преценка на доказателствата е направил извод, че не са налице основания за заличаване на личните данни на заявителя, които се обработват във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер. Изложил е мотиви, че в чл. 3 от Инструкция № 81213-748/20.10.2014 г., изменена и допълнена с Инструкция № 81213-1127/11.09.2018 г., за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер не е предвидена хипотеза за заличаване на лични данни, в случаите на осъждане с влязла в сила присъда, включително и при настъпила реабилитация, тъй като реабилитацията не води задължително до отпадане на необходимостта от съхранение на личните данни, а може само да бъде индикация, че субектът представлява по-малък риск, то не може да се стигне до заключение, че данните вече не са подходящи и необходими за целите, за които се обработват.

Посочил е, че данните се обработват за целите на предотвратяването, разследването и наказателното преследване на престъпленията и са събрани в контекста на предотвратяването,

разследването, разкриването или наказателното преследване на конкретни престъпления, с цел компетентните органи да достигнат до разбиране на престъпните действия и да установят връзки между различни разкрити престъпления.

Личните данни на И. Р. се обработват в автоматизирани информационни фондове на МВР за изпълнение на нормативно-установените дейности в МВР, в това число за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване.

И. Д. Р. е признат за виновен и осъден за умишлено престъпление от общ характер. Предотвратяването и разкриването на престъпления, защитата на националната сигурност и обществения ред са възприети от законодателя като ценности, чието опазване обуславя правомерност на обработването на лични данни на лицата, осъдени за умишлени престъпления от общ характер, включително след настъпване на реабилитация, поради което мярката е пропорционална.

В случая е налице необходимост правоохранителните органи да разполагат със специфичните данни за лицето, събрани в изпълнение на чл. 18 от ЗМВР, включително и при извършване на тяхната дейност по чл. 2, ал. 1 от ЗМВР, а именно че дейността на МВР е насочена към защита на правата и свободите на гражданите, противодействие на престъпността, защита на националната сигурност и опазване на обществения ред, осъществявана на основание чл. 6, ал. 1 от същия закон. Данните са необходими за установяване на връзки между различни разкрити престъпления и извършване на превенция на деяния опасни за обществото.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 25 и чл. 29, ал. 1 от ЗМВР, чл. 42, ал. 1, чл. 45, чл. 56, ал. 6 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с чл. 22, ал. 1, вр. чл. 21 от Инструкция № 8121 з-1280/07.10.2021г. за обработка на лични данни в МВР, директорът на СДВР е отказал заличаване на личните данни на И. Д. Р. във вр. с ЗМ 262/02.09.2015 г. по описа на 04 сектор „Наркотици“ при отдел „Противодействие на криминалната престъпност“ – СДВР, ЗМ 65/25.02.2016 г. по описа на 04 сектор „Наркотици“ при отдел „Противодействие на криминалната престъпност“ – СДВР и нак. производство по НОХД № 1949/2016 г., приключило със споразумение за налагане на условно наказание.

Представена е Заповед № 8121з – 1111/08.10. 2019 г. на министъра на вътрешните работи за доказване компетентност на органа, издал процесното решение.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните прави изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срок, от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл.28, ал.1 ЗМВР администраторът на лични данни или оправомощени от него

длъжностни лица разглеждат заявленията за упражняване на права от субектите на данни по чл.12 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679, съответно по чл.53 - 56 от Закона за защита на личните данни, и изпълняват задълженията по чл.34 от Регламент (ЕС) 2016/679, съответно по чл.68 от Закона за защита на личните данни, а администратор на лични данни, според разпоредбата на чл.29, ал.1 ЗМВР, е министърът на вътрешните работи, който може да възлага обработването на лични данни на определени от него длъжностни лица. Министърът на вътрешните работи се е възползвал от предоставената от закона възможност като със Заповед № 8121з-1111/08.10.2019г. /приета като доказателството по делото/ е оправомощил да разглеждат и да се произнасят по постъпилите от субектите на лични данни искания за упражняване на права по чл.12 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679, съответно по чл.53 - 56 от Закона за защита на личните данни, и изпълняват задълженията по чл.34 от Регламент (ЕС) 2016/679, съответно по чл.68 от Закона за защита на личните данни, ръководителите на структури по чл.37 ЗМВР като под т.1.6. са посочени директорите и заместник-директорите на СДВР и на областните дирекции на МВР. Следователно, след като данните на жалбоподателя са обработени и въведени в информационните фондове на МВР от служители на СДВР, то компетентен да се произнесе по подаденото от искане, е директорът на СДВР.

Съгласно чл.24, ал.1 ЗМВР, в Министерството на вътрешните работи се изграждат информационни фондове и звена за събиране, обработване, систематизиране, съхраняване, анализиране, изготвяне и предоставяне на информация. Органите на МВР за изпълнение на дейностите си могат да обработват лични данни - чл.25, ал.1 ЗМВР. Обработването се осъществява при условията и по реда на Закона за министерството на вътрешните работи, на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета, и на Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/. В чл. 26, ал. 1 ЗМВР са предвидени правомощията на органите на МВР при обработване на лични данни, свързано с дейностите по защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и провеждане на наказателното производство. Изрично в чл. 26, ал. 2 е предвидено, че сроковете за съхранение на данните по, ал. 1 или за периодична проверка на необходимостта от съхранението им се определят от министъра на вътрешните работи. Тези данни се изтриват и в изпълнение на съдебен акт или решение на Комисията за защита на личните данни. В изпълнение на цитираната разпоредба министърът на вътрешните работи е приел Инstrukция № 8121з-748 от 20.10.2014г. за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер. В чл. 3 от същата инструкция са посочени обстоятелствата, при настъпването на които се заличават личните данни на лица, които са събрани и обработвани във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер. Сред тях не е осъждането, вкл. настъпилата реабилитацията, както правилно е посочил и административния орган.

В Решение от 30 януари 2024 г на Съда на Европейския съюз (СЕС) по дело C-118/22 е посочено, че член 4, параграф 1, букви в) и д) от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета, разглеждан във връзка с членове 5 и 10, член 13, параграф 2, буква б) и член 16, параграфи 2 и 3 от тази директива и в светлината на членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национално

законодателство, което за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания предвижда съхранение от полицейските органи на лични данни, и по-конкретно на биометрични и генетични данни за лица, осъдени с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, и то до смъртта на субекта на данни, включително когато той е реабилитиран, без да задължава администратора периодично да проверява дали това съхранение все още е необходимо, и без да признава правото на субекта на данни на изтриване на горепосочените данни, щом съхранението им вече не е необходимо за целите, за които те са били обработвани, или евентуално правото на ограничаване на тяхното обработване.

Предвид съображенията на СЕС, административният орган е извършил преценка на необходимостта от продължаване съхраняването на личните данни на жалбоподателя с оглед целите, за които личните данни са били обработвани, вкл. във връзка със защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред. Прието е, че лицето е наказано за умишлено престъпление от общ характер, като деецът е рискова личност с оглед естеството и тежестта на престъплението по отношение на предотвратяването и разкриването на престъпления, защитата на националната сигурност и обществения ред.

Съдът споделя изложените в процесното решение мотиви.

Административният орган правилно е приел, че не се покриват признаците на хипотезите по чл. 3, т. 1 - 8 от Инstrukция № 81213-748 от 20.10.2014 г. за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в МВР, в които са уредени условията за заличаване на личните данни на субектите на данни след изтичане на визираните тях срокове. За да са налице основания за заличаване на данните следва да се установи освен наличието на предпоставките на чл. 3 от Инstrukция № 81213-748/20.10.2014 г. и дали информацията се обработва съобразно предвидените законови цели, регламентирани в разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от Инstrukцията, съгласно която целта на обработката и съхранението на личните данни по ал. 1 е защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, разкриване на престъпления и опазване на обществения ред.

На И. Д. Р. е било повдигнато обвинение за извършени престъпления по глава единадесета, раздел III от НК, а именно чл. 354а, ал. 1 и чл. 354в, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК с обвинителен акт по прокурорска преписка № 14464/2015 г. по описа на СГП. За същите престъпления са и регистрираните ЗМ, във връзка с които също се обработват личните данни. Обвинението е за престъпление, за което се предвижда наказание „Лишаване от свобода“ от две до осем години и наказание „Лишаване от свобода“ от две до пет години. С протоколно определение на Софийски градски съд, НО, 6 състав по НОХД №1949/2016 г., Р. е признат за виновен в това, че на 31.08.2015 г. в [населено място], [улица] апартамент на етаж 3 без надлежно разрешение съгласно ЗКНВП в съучастие с В.К.В., държал с цел разпространение високорискови наркотични вещества - коноп с общо нетно тегло 896,18 грама на обща стойност 5377,08 лева, подлежащи на контрол съгласно Приложение № 1, към чл. 3, т. 1, Списък № 1 - „растения и вещества с

висока степен на риск за общественото здраве, поради вредният ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманитарната и ветеринарната медицина“ от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, приета с ПМС №293/27.10.2011 г., във връзка е чл. 3, ал. 2 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите (ЗКНВП) - престъпление по 354в и чл.354а, ал. 1 от НК, за което се предвижда наказание „Лишаване от свобода“ от две до осем години и наказание „Лишаване от свобода“ от две до пет години. На И. Р. е наложено едно общо наказание, а именно „Лишаване от свобода“ за срок от три години по споразумение, което изтърпяване на основание чл. 66, ал. 1 от НК се отлага за срок от пет години и „Глоба“ в размер на 10 000 лв. Протоколното определение е влязло в законна сила на 27.04.2016 г.

Р. е реабилитиран на основание чл. 86, ал. 1, т. 1 и т. 3 вр. чл. 82, ал. 1, т.5 на 04.03.2022 г.

Настъпването на реабилитацията не е основание за заличаване на личните данни на заявителя, т. к. обработването на личните данни в информационните масиви на МВР е свързано с факта на извършването на деянията, а не се явява последица от осъждането на лицето. Целта на обработката и съхранението на личните данни в информационните фондове на МВР е защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, разкриване на престъпления и опазване на обществения ред. С решение на СЕС от 30.01.2024 г. по дело № С-118/2022г. е дадено задължително тълкуване, че чл. 4, параграф 1, букви в) и д) от Директива 2016/680, разглеждан във връзка с чл. 5 и 10, чл. 13, параграф 2, буква б) и чл. 16, параграф 2 и 3 от тази директива в светлината на членове 7 и 8 от Хартата, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допуска национално законодателство, което за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания предвижда съхранение от полицейските органи на лични данни, и по-конкретно на биометрични и генетични данни за лица, осъдени с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, и то до смъртта на субекта на данни, включително когато той е реабилитиран, без да задължава администратора периодично да проверява дали това съхранение все още е необходимо, и без да признава правото на субекта на данни на изтриване на горепосочените данни, щом съхранението им вече не е необходимо за целите, за които те са били обработвани, или евентуално правото на ограничаване на тяхното обработване. В случая в оспореното решение и съпътстващите документи в административната преписка се съдържат достатъчно обстоятелства, които обуславят изводите на административния орган, че не са налице основания за заличаване на личните данни на жалбоподателя от информационните фондове на МВР. В хода на административното производство е извършена проверка за необходимостта от съхранение на личните данни в информационните масиви на МВР към момента на подаване на искането. Данните от тази проверка са преценени от административния орган не само относно основанията за заличаване на личните данни по

националното право, но е направена и преценка на баланса между обществения интерес и правото на субекта на данни за изтриването им, като са изложени мотиви в този смисъл. Настъпилата реабилитация не води задължително до изтриване на личните данни, с оглед целите на обработката на лични данни искането за заличаване на личните данни на жалбоподателя е неоснователно.

Предвид горното, жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева.

По изложените съображения, Административен съд София - град, 43 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на И. Д. Р. срещу Решение № 513005 – 139/03. 07. 2025 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА И. Д. Р., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: